

[Per Hækkerup.]

ville være blevet den halve af det, der nu sker. Havde man ladet være med at lade disse penge komme til udbetaling — og en dyrtidsportion betyder, når man tager hele feltet af lønmodtagere, et beløb på omkring 800-900 mill. kr. om året — og havde man derved forhindret en anden dyrtidsportion i at komme til udbetaling til efteråret, som regeringen regner med, så ville man altså have sparet i stigende pengeindkomster, papirindkomster, et sted, der på årsbasis ligger, i hvert fald når man tager den indirekte virkning med, et godt stykke over 2 milliarder kr. Så det ville være blevet en helt anden situation, vi ville være kommet i, og derfor ville det have nyttet og nyttet meget med den daværende regerings politik, hvis den var blevet vedtaget. Men jeg noterer med interesse, at jeg kunne ikke få svar på, hvad man ville gøre med hensyn til avancementet; man ville også drøfte avancer, men hvad vil man? Hvad vil man med hensyn til direkte indgriben i prisdannelsen? Det kunne jeg heller ikke få svar på. Det, der fremgik af statsministerens redegørelse, var, at man havde konkrete tanker med hensyn til, hvad man ville drøfte med lønmodtagerne; det var spørgsmål om dyrtidsregulering, det var spørgsmål om arbejdstidsnedsættelsen, det var den slags problemer, man ville drøfte. Men hvad vil man drøfte med de øvrige erhverv? Skal landbruget, som vi alle erkender skal have en vis erstatning, nemlig en erstatning for det tab, det har fået som følge af den britiske devaluering; skal landbruget holdes udenfor, skal andre erhvervsgrupper holdes udenfor? Skal vi til at lave en deling på det felt? Jeg synes nok, statsministeren i høj grad skylder os svar på, hvad der er det egentlige indhold i den politik, ministeren har lagt op til.

Så skal jeg i anledning af den dagsorden, der er foreslået af hr. Aksel Larsen, sige, at den dagsorden kan vi fra socialdemokratiets side ikke tiltræde; vi kunne for så vidt have tiltrådt den første del af den, men den sidste del af den kan vi ikke tiltræde.

For at kunne få en klarhed over tingets stilling til de meget væsentlige problemer, der er vedrørende det, der er sket, de konsekvenser, det har, skal jeg på min gruppes

vegne tillade mig at stille følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget går ud fra, at regeringen ved at søge fremskaffet absolutte garantier for, at der ikke oplagres kernevåben i Grønland, og for, at det grønlandske luftrum holdes som atomvåbenfri zone, vil sikre, at den danske atompolitik opretholdes i alle dele af riget og dansk suverænitet respekteres,

fortsætter tinget behandlingen af forslag til finanslov for finansåret 1968-69.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Regeringen kan ikke modtage den af hr. Aksel Larsen foreslåede dagsorden. Jeg ville være taknemlig, om formanden kunne imødekomme et ønske om en kort udsættelse af mødet, så vi kunne få lejlighed til at stifte bekendtskab med den af hr. Per Hækkerup foreslåede dagsorden.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 15³⁰.

Mødet udsat kl. 15³.

Mødet genoptaget kl. 15³⁰.

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Som jeg meddelte, før mødet blev afbrudt, kan regeringen ikke modtage den af hr. Aksel Larsen foreslåede dagsorden. Efter at regeringen nu har haft lejlighed til at studere det af hr. Per Hækkerup fremsatte dagsordensforslag, skal jeg meddele, at regeringen kan modtage dette.

Haunstrup Clemmensen: Jeg vil gerne meddele, at det konservative folkeparti ikke kan stemme for den af hr. Aksel Larsen foreslåede dagsorden. Der står deri, at